Swedish Abstract

Bakgrund
Akuta odislocerade skafoideumfrakturer har traditionellt behandlats konservativt i gips och den förväntade läkningsfrekvensen är omkring 90 %. Intern fixation av odislocerade skafoideumfrakturer har ökat i popularitet och läkningsfrekvens på 100 % har rapporterats. Det finns för närvarande en tydlig trend att rekommendera intern fixation för majoriteten av akuta skafoideumfrakturer. Långtidsresultat av denna mer komplicerade behandlingsmodell har ej testats i randomiserade studier. Avsikten med denna studie var att jämföra långtidsresultat mellan konservativ och operativ behandling av akuta skafoideumfrakturer.

Metoder
Under perioden 1992-1997 randomiserades 83 patienter med en odislocerad eller minimalt dislocerad skafoideumfraktur till antingen konservativ behandling med gips alternativt operativ behandling med en Herbertskruv. Med en mediantid av 10 år efter skadan efterundersöktes kliniskt och röntgenologiskt 75 (93 %) av de återstående 81 patienter som var kvar i livet.

Resultat
Alla frakturer bedömdes läkta. En signifikant ökad frekvens av osteoartrit i skafotrapezium leden noterades i den operativt behandlade gruppen. Man fann ingen skillnad i subjektiva symtom mellan grupperna baserad på extremitets specifika utvärderingsinstrument. Rörlighet och greppstyrka var högre, dock ej signifikant, i den konservativt behandlade gruppen.

Konklusion
Denna studie kunde inte påvisa en långtidsfördel av intern fixation jämfört med konservativ behandling av akuta odislocerade eller minimalt dislocerade akuta scafoideum frakturer. Långtidsrisker bör övervägas när man rekommenderar operativ behandling.

Evidens nivå
Terapeutisk nivå I
Se instruktion till författare angående beskrivning av evidensnivå